

Deus hominem formasse, et paradisum plantasse asseritur; et animantia et ligna de terra produxisse legitur.

Qua autem die hebdomadæ, vel quo ordine, utrumque una die vel pluribus, cuncta in species formaverit, ignoratur. Sed prius facta mundi machina cum luminariis, deinde in primis hominem in hoc mundo, ut puta, dominum mundi; et ejus habitationem, scilicet paradisum, fecisse; deinde ad ejus subjectionem, animantia volucrum, piscium et bestiarum, et eorum victimum, videlicet herbas et arbores, produxisse putatur. Quæ cuncta mox creata, ad hominem ducta leguntur: post quæ et mulier formata, et cuncta ei subjecta referuntur. Utrum vero homo diutius in paradyso manserit, dubitatur; licet nulte tempore inibi habitasse a pluribus astruatur. Igitur in his æternis sex diebus Deus cuncta causiter creavit, et ab omni opere in septimo requievit. In istis autem temporalibus omnia temporalia et corporalia realiter per species et formas fecit; legem crescendi, permanendi, alia ex se gignendi dedit. Et haec cuncta Filius cum Patre usque modo operatur: per quem adhuc omnis corporea creatura in meliorum statum transformatur.

CAPUT VI.

De Incarnatione Christi.

Ingressa Sapientia Dei, octavo Kalendas Aprilis, in uterum B. virginis Mariæ, anno ab origine mundi quartu[m] millesimo centesimo octogesimo quarto, octavi magni paschalis cycli quingentesimo tertio decimo, Octavianii Augusti quadragesimo secundo, cycli solaris octavo, cycli decennovenalis octavo decimo, cycli lunaris quinto decimo, inductione secunda, concurrentibus... Epactis septenis, feria sexta, luna decima, anno etiam ætatis ejusdem virginis duodecimo. In quo utero corpus suum per novem menses et sex dies, id est, per quadragies sexies senos, hoc est per du-

A centos septuaginta sex dies ædificavit. Hoc enim tempus computatur ab octavo Kalendas Aprilis quando conceptus est, usque ad octavam Kalendas Januarii, quando natus fuit Christus. Natus est ergo vii Kal. Januarii, inductione tertia, dominica vel infra, nocte. A qua nativitate, die octava circumciditur, et die quadragesimo in templo præsentatur. In quo templo duodecimis adolescens, sapientes interrogans invenitur; et anno vicesimo octavo (110), et tertia Christi die tricesimi anni a Joanne baptizatur, et tricesimo tertio anno et dimidia octava Kal. Aprilis, qua die conceptus fuerat, a Judæis comprehenditur: quorum lingua primum, hora tercia crucifigitur, et sexta per milites in cruce sustollitur. In qua cruce per tres horas, id est sextam, septimam et octavam, fuit, atque hora nona exspiravit. A qua hora usque ad diluculum resurrectionis sunt quadraginta horæ, ipsa quoque hora nona connumerata. His enim horis corpus Christi exanime jacuit, quod positum est in sepulcro vesperi; in quo per triginta sex horas requievit. Resurgens autem diluculo, prima Sabbati per quadraginta dies in terris conversatus est, ubi voluit, et quomodo voluit. Quadragesimo vero die, videntibus apostolis suis, cœlos ingressus est, atque in dextera sui Patris resedit. Unde die ab ascensione decima Spiritum sanctum super apostolos misit. Qua die factus est homo primus, eadem die conceptus est homo secundus. Sexta enim die et homo vetus factus est in paradyso, et homo novus conceptus in utero Virginis. Et qua hora terrenus homo invasit pomum, humanum genus interempturus; eadem hora toleravit crucem et mortis amaritudinem cœlestis homo, universum mundum redempturus. Ergo, ut videtur, eadem die et homo obediens cum latrone in paradysum revertitur: et homo inobediens cum muliere, suæ damnationis exsilium intrare compellitur.

(110) Mendum.

DE DECEM PLAGIS AEGYPTI SPIRITUALITER.

(Ex codice ms. inclytæ Carthusiæ Gemnicensis in Austria communicavit venerabilis P. Leopoldus Wydemann, ejusdem asceterii bibliothecarius. Edidit D. Bernardus Pezii *Thesauri Anecdota. t. II, parte I, pag. 89.*)

Prima plaga Aegypti erat aqua in sanguinem versa, in qua infantes Hebræorum necaverunt, et pisces ejus mortui sunt. Secunda ranæ de rivis et paludibus eductæ, replentes superficiem illius terræ. Tertia cyniphes, id est hircinæ muscæ, ignitis aculeis hominibus et jumentis permolestæ, de pulvere terræ productæ. Quarta cynomyia, id est canina musca vel potius cœnomyia, id est omne

D genus muscarum terram et aerem replentum. Cœnos quippe *commune* dicitur, unde et cœnobium *communis vita* appellatur. Quinta plaga erat pestilentia animalium. Sexta: vesicæ, pustulæ, ulcera de cinere fornacis facta. Septima: tonitrua, fulgura et grandines omnia cœdentes. Octava locustæ et bruchi, qui reliquias grandinis in herbis et arboribus yastayerunt. Nona: tenebræ palpabiles per

triduum, in quibus horribiles imagines quasi somniantibus apparebant, quae eos deterrebant: ubi autem filii Israel erant, lux erat, et haec plagæ eos non tangebant. Decima plaga erat: quod primogenita Ægypti, id est: Omnes hæredes sint occisi, et dii eorum contriti.

Hæc autem plagæ teste Cornelio et Orosio quinque annis contigerunt, scilicet singulis annis duæ: post unamquamque enim plagam spatium pœnitentiæ dabatur, sed rege indurato iterum plaga inferebatur. Sed quia, Apostolo scribente, hæc omnia in figura contigebant illis; et eodem asserente, lex spiritualis est, videndum quidnam spiritualiter significant.

Pharao, quod dicitur *denudans* vel *dissipans*, est diabolus, qui hominem gloria immortalitatis denu davit, et eum in variis erroribus dissipavit. Hujus regnum est Ægyptus, quod sonat *tenebræ* vel *tribulatio*, et sunt ignorantia, infidelitate et peccatis tenebrosi, tribulantes eos qui sunt bonis operibus dediti. Porro Pharao non est nomen hominis, sed dignitatis, sicut apud nos reges, Augusti appellantur, cum propriis nominibus censeantur: ille autem Pharao qui in mari submersus est, Cœteris dictus est. Plagæ Ægyptiorum sunt percussionses peccatum.

Aqua Ægypti est sapientia hujus mundi; pisces in fluctibus vagi sunt philosophi in mundanis curiosi. Hæc aqua in sanguinem vertitur, et pisces ejus moriuntur, dum sæcularis sapientia in peccatis animas obligat, et suos sectatores mortificat; sanguis enim peccata significat, ut scribitur: *Libera me de sanguinibus* (*Psal. 1*), id est peccatis. Infantes Hebræorum ab Ægyptiis in aqua necati sunt, id est simplices in fide ab erroneis gentilium libris seducti.

Ranae autem, quæ in paludibus coaxant, sunt poetæ, qui in ecclœ luxuriae sordida facta priorum clamant. Hac plaga Ægyptus percutitur, dum horum doctrina cor mundanorum subvertitur.

Cyniphes vero pungentes ignitis stimulis sunt inquieti, qui feruntur variis desideriis: qui cyniphes de pulvere terræ procreati sunt, quia inquieti terreni desideriis tantum dediti sunt. Hircis maxime inharent, quia hi præcipue setori libidinis insident. Hac tertia plaga hi percutiuntur, qui Spiritum sanctum non habent, qui in Trinitate tertia Persona scribitur.

Cynomysia autem musca canina hæretici sunt, qui mors canum contra catholicos indiscrete latrant; et instar muscarum importunis disputationibus repulsi advolant. Multigenæ muscæ, multimodæ sunt hæreses, quæ multis modis catholicos inquietant, et dum sanis sententiis abiguntur, iterum eos impugnant.

Pestilentia vero *animalium* est reprobæ vita carnalium, qui dum bestialiter vivunt, carnali vita putrescentes quasi peste intereunt.

Vesicæ autem scaturientes et pustulæ bullentes, et ulcerum incendia de savilla fornacis formata, sunt invidi, iracundi, odio pleni; qui ira et odio ferunt, et per homicidia animalium ulcera contrahunt.

A Tonitrua vero sunt minæ potentum, fulura terrores persecutorum, grandines rapinæ prædonum; quæ singula Ægyptios percutiunt. dum mundanes adversitatibus affligunt.

Locustæ autem et *bruchi*, qui virentia florum corrodunt, sunt bilingues et detractores; qui malis colloquiis bonos mores bona incipientium corrumpunt.

Tenebræ vero palpabiles sunt infideles, qui multos a luce veritatis seducunt ad tenebras erroris: in his tenebris horribiles imagines apparent, qui eos deterrant; quia quædam monstruosa de futuris suppliciis imaginantur, de quibus merito talia credentes terreantur. Porro lux ibi lucet, ubi filii Israel sunt; quia filiis lucis gaudia æternæ claritatis patescunt.

B *Primogenita* autem Ægypti, quod hæredes sunt, amatores sunt mundi: qui quasi Ægyptum hæreditant, dum solum hunc mundum amant. Sed primogenita Ægypti percutiuntur, dum amatores mundi ab hac vita per mortem tolluntur, et æternis suppliciis traduntur. Dii quoque eorum damnatur, dum prælati eorum cum ipsis æternis pœnis deputantur. Hoc etiam in nobis intelligitur. Spiritus et animæ parentes nostri sunt, *filiæ* sunt virtutes: inter quas *primogenitus* est fides, quæ regni Christi erit hæres; quem angelus percutiens occidit, dum hæresis per diabolum inventa fidem in anima extinguit, ne hæres regni Patris esse possit.

Harum decem plagarum medicina sunt decem præcepta in duabus lapideis tabulis scripta. In una tabula erant tria quæ pertinent ad dilectionem Dei; in altera septem, quæ pertinent ad dilectionem proximi.

Primum præceptum est: *Unum Deum adora*, quod pertinet ad Patrem.

Secundum: *Non assumes nomen Dei tui in vanum*, id est non perjurabis, quod pertinet ad Filium.

Tertium: *Sanctifica diem Sabbati*, id est: Unum diem in hebdomada ab operibus corporis requiesce, et Deo vaca, quod pertinet ad Spiritum sanctum.

Quartum: *Honora patrem et matrem*.

Quintum: *Non occides*, subaudi: nec manu, nec lingua, nec corde.

Sextum: *Non mœchaberis*: subaudi: nec facto, nec consilio, nec voluntate.

Septimum: *Non furtum facies*.

Octavum: *Non falsum testimonium dices*.

Nonum: *Non concupisces rem proximi tui*.

Decimum: *Non desideres uxorem alterius nec omnia quæ illius sunt*.

Hæc ideo denario numero continentur, quia ipse est limes omnium numerorum: et ideo pro mercede dabitur in vinea, id est in lege Domini laborantibus, quæ est finis operum nostrorum. Quem denarium ternarius et septenarius complectitur; quia ternario fides Trinitatis, septenario vero operatio innuitur: quæ utraque in gemina dilectione per septem dona Spiritus sancti in his septem diebus complentur. Tabulæ autem lapideæ legis designant dura corda, quæ noluerunt dilectionem recipere.

Lex vero ideo in igne datur, quia prævaricatores A dida apparuit, quia observatores legis ut sol ful-
legis igni traduntur : facies autem legislatoris splen- gebunt. Amen.

SELECTORUM PSALMORUM EXPOSITIO

Ex inedito ejusdem amplissimo Commentario in Psalmos excerpta.

(Ex codice ms. inclytæ Carthusiæ Gemnicensis in Austria publici juris fecit venerabilis D. P. Leopoldus Wydemann, ibidem bibliothecarius. Edidit D. B. PEZIUS *Thesauri Anecdota*. tom. II, parte 1, pag. 95.)

AUCTORIS DEDICATIO.

(111) Christiano Patri verbo et exemplo reluenti ut speculum, commissum gregem ad pascua vitæ per arctum callem ducenti Honori devotus Christo servientium servus, devotæ orationis affectus, quatenus cum apparuit Princeps pastorum, super omnia bona Domini constituatur in tabernaculis iustorum.

Studium tuum, venerande Pater, flagrans in Scripturis ardenter, ad opus quod jubes aggredi accendit animum meum vehementer, et cymbam ingenioli mei impellit in pelagus intransnavigabile, sed tamen flatu Spiritus sancti ac remis orationum tuarum aliquando transmeabile. Valido siquidem impulsu charitatis urges me subire præclarum onus fraternali utilitatis, redundantiam videlicet supernæ dulcedinis in Psalmis clausam stylo reserare; ac squalenti vase dulcem Spiritus sancti potum sitientibus justitiam propinare: quatenus hi qui psalmos jugiter ruminant, eximiani superni nectaris suavitatem interiori palato sapiant; ne forte eis cœlestia verba, ut insipida aqua de ore profluant, aut ut fistulæ in organis inanem sonum emittant. Cujus ardui operis dum penso magnitudinem, perhorresco: dum vero in eo perpendo gratiæ plenitudinem, de injuncto munere hilaresco; confidens me omnium orationibus sublevari, qui mea potuerint labore in scripturis adjuvari. Hoc igitur opus nomini tuæ dignitatis dedicetur, ac per te utilitat i fidelium publicetur.

Psalterium Gallicum autem, non Romanum, explanabimus, quia in nostris Ecclesiis illud psallimus. Est autem Gallicum Psalterium, quod a septuaginta Interpretibus est translatum: Romanum autem quod a Symmacho, vel nescio a quo alio est interpretatum. Sunt enim sex translationes ab Ecclesia receptæ, videlicet septuaginta, Theodotionis, Symmacni, Aquilæ, et quinta editio cuius auctor ignoratur, et S. Hieronymi. Nos autem septuaginta Interpretum translationem tractabimus, et ubi opus fuerit, de aliis assumemus.

Quid sit et unde dicatur Psalterium?

Multa sunt indoctis de Psalterio dicenda; sed pauca doctis summatim stylo perstringenda. Psalterium est musicum instrumentum, decem chordis distentum, triangulum, in modum deltæ litteræ formatum, et dicitur Hebraice nabla, et Latine organum, inferius latum, superius concavum: quod inferius percussum, superius reddit sonum. Ab hoc instrumento hic liber Psalterium cognominatur, et hymni in hoc instrumento decantati, psalmi denominantur. Quod autem apud nos sunt rhythmi scilicet cantus certo syllabarum numero composi, fidibus citharae apti: hoc sunt apud Hebreos psalmi metro vario compoti, chordis Psalterii apti. Significat autem modulatio cantus contemplationem, ipsi vero psalmi bonam actionem. Ideo autem mysteria hujus libri sunt per involucra et ænigmata tecta, ne vilescerent omnibus aperta.

(44) Rubrica codicis Mellicensis, saeculo XIII, ab Ottone de Veldsperg, priore Mellicensi exarati, est hæc: *Incipit Liber Honori ad Chuncenem abbatem*

B

Quod ad logicam pertinet.

Philosophia est amor sapientiæ; philo quippe amor, sophia dicitur sapientia: hæc dividitur in tres partes, in physicam, ethicam et logicam; id est in naturalem, moralem, rationalem. Physis namque natura, ethys mos, loys ratio dicitur. Ad physicam pertinet Genesis, quæ de naturis loquitur; Epistolæ Pauli ad ethicam pertinent, quæ de moribus tractant: Psalterium ad logicam, quæ et theo-rica dicitur, eo quod de ratione divinæ scientiæ memorat.

Traditur autem quod Psalterium in quinque diebus a David sit editum; et in quinque libris disten-tum, per quinque millia annorum, per quinque vulnera Christi redemptum.

C *De titulo, intentione, materia, et auctore.*

Titulus libri hujus est liber hymnorum: hym-nus est laus Dei metrice composita. Omnes quippe

supra primam quinquagenam Psalterii. c Beatus vir. Patri verbo et exemplo, etc.